

— Е, не бързай толкова де, — пак го спре чичо Ганчо и поръча на жена си да му даде сланина, сирене, че и луканка за много здраве.

— Аз си знам работата, — отвърна стрина Гина, — и донесе две парчета сланина, едно парче месо, откачи една люлка луканка, донесе и една чиния сирене. Иванчо се почуди. Искаше един-два килограма месо, чичо Ганчо не продаде, а му дават подарък три-четири килограма, а отгоре и сирене и луканка. Извади портмонето.

— А бе, я остави. Нали ти казах, — не продавам! Па стана чичо Ганчо, изпрати го чак до пътя, и му поръча, пак да му дойде на гости.

Владимир Зеленгоров

ЗАЙЧЕТО СЪНУВА

Вие грозно севернякът,
студ и мраз цари навън,
свито, с ледени крачета,
зайчето сънува сън.

Топло слънчице се смее,
лъха пролетен ветрец,
малка птичка песен пее,
кърши сребърен гласец.

Докъдето поглед стига
и на север и на юг,
гледа зайчето щастливо
все градини с зеленчук.

Че какво ли вътре няма...
зеле, моркови... безчет, —
тръпно зайчето се чуди
що да хапне по-напред.

Но не свари да опита
то какъв им е вкуса —
клонче вятъра прекърши
и го тупна по носа.

Скочи Заю разтреперан,
със разтупкано сърце —
хукна бързо през полето —
сякаш вихър го отве.

Георги Костакев